

Sygn. akt: V K 246/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2023 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie Wydział V Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Grabowska

Sędzia: SR del. Katarzyna Religa

Ławnicy: Hanna Wołodkiewicz-Donimirska, Dorota Jankowska-Lamcha, Mariusz Ostrowski

Protokolant: Marcelina Góral

przy udziale Prokuratora: Artura Orłowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 24.01.2023r., 15.02.2023r., 21.04.2023r.

sprawy G. S. (1) c. T. i D. zd. Dziura ur. (...)w W.

oskarżoną o to, że:

w dniu 26 lutego 2022 r. w W. przy ul. (...) (...) (...)(...) działając w zamiarze ewentualnym pozbawienia życia A. Z., który to skutek przewidywała i godziła się na jego powstanie, zadała mu cios nożem, powodując ranę kłutą po stronie lewej powierzchni klatki piersiowej powodującą zgon pokrzywdzonego tj. o czyn z art.148 § 1 k.k.

ORZEKA

1. Oskarżoną G. S. (1) uznaje za winną tego, że: w dniu 26 lutego 2022 r. w W. przy ul. (...) (...) (...)(...), przewidując możliwość spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu i godząc się na to, zadała A. Z. cios nożem w klatkę piersiową, powodując obrażenia ciała w postaci rany kłutej po stronie lewej klatki piersiowej, skutkujące następowym krwotokiem wewnętrznym do lewej jamy opłucnowej, a w konsekwencji jego śmiercią w dniu 26 lutego 2022r. tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 156 § 3 k.k. i za to na podstawie art. 156 § 3 k.k. skazuje ją i wymierza jej karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonej na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 lutego 2022r. do dnia 25 kwietnia 2023 roku;
3. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazuje zwrócić oskarżonej dowody rzeczowe zarejestrowane w wykazie Drz (...), (...) pod. poz. 1, 8-14 jako zbędne dla postępowania;
4. Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie Drz (...) pod poz. 5-7;
5. Dowody rzeczowe zarejestrowane w wykazie Drz (...) poz. 1 złożyć do depozytu sądowego;
6. Zasądza od Skarbu Państwa kwotę 1140 zł (jeden tysiąc sto czterdzieści złotych) plus podatek VAT tytułem udzielonej obrony z urzędu na rzecz adw. P. G.;

7. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną z kosztów postępowania w całości, które przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

Ewa Grabowska Katarzyna Religa

Hanna Wołodkiewicz-Donimirska Dorota Jankowska-Lamcha Mariusz Ostrowski

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	K 246/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	G. S. (1)	W dniu 26 lutego 2022 roku w W. przy ulicy (...), przewidując możliwość spowodowania	

		ciężkiego uszczerbku na zdrowiu i godząc się na to, zadała A. Z. cios nożem w klatkę piersiową, powodując obrażenia ciała w postaci rany klutej po stronie lewej klatki piersiowej, skutkujące następowym krwotokiem wewnętrznym do lewej jamy opłucnej, a w konsekwencji jego śmiercią w dniu 26 lutego 2022 roku tj. o czyn wyczerpujący dyspozycję art. 156 § 3 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>G. S. (1) zamieszkiwała wspólnie z konkubentem A. Z. w mieszkaniu nr (...) przy ulicy (...) (...) w W.. G. S. (1) i jej partner często nadużywali alkoholu i z tego powodu między nimi dochodziło do sprzeczek słownych. W okresie od 08 kwietnia 2020 roku do dnia 25 lutego 2022 roku zgłoszono 17 interwencji domowych, były związane z awanturami pomiędzy nietrzeźwymi partnerami. W większości przypadków zgłaszająca twierdziła, że została pobita przez swojego partnera.</p> <p>W nocy z 25 na 26 lutego 2022 roku G. S. (1) i A. Z. wspólnie spożywali alkohol w zamieszkiwanym przez nich mieszkaniu. Nad ranem 26 lutego 2022 roku w trakcie rozmowy</p>	protokół zatrzymania G. S. (1)	k.182-183	

doszło do sprzeczki pomiędzy G. S. (1) i A. Z., który oskarżył ją o liczne zdrady. Ta sytuacja spowodowała, iż G. S. (1) chwyciła za nóż i jeden raz ugodziła konkubenta w klatkę piersiową.

Następnie wyjęła nóż z brązową rękojeścią i położyła go na stoliku, który znajdował się obok telewizora a A. Z. wytarła ręcznikiem, który położyła obok niego na materacu.

W dniu 26 lutego 2022 roku o godzinie 07:25:22 G. S. (1) zadzwoniła na telefon alarmowy, powiadamiając dyspozytora, że A. Z. został ugodzony nożem w okolice serca. W czasie rozmowy ww. nie potrafiła wskazać odpowiedniego adresu zamieszkania, myliła numery nieruchomości. Następnie o godzinie 07:35:42 ww. ponownie skontaktowała się z ratownictwem medycznym prosząc o odwołanie karetki pogotowia, informując, że pokrzywdzony dobrze się czuje, porusza się i otwiera oczy. Ponadto jest po spożyciu alkoholu, jest nietrzeźwy i śpi. Nadto wskazała że A. Z. został ugodzony lekko nożem około trzech godzin temu, aktualnie nie krwawi, ale wcześniej "trochę mu poleciało".

O godzinie 07:30 z polecenia radiooperatora

(...) st. sierżant P. K. (1) i M. B. udali się na miejsce zgłoszenia tj. ulica (...) (...) mieszkania (...). Pod wskazanym adresem, nikt nie otwierał drzwi. Następnie st. sierżant P. K. (1) nawiązując kontakt telefoniczny z osobą zgłaszając interwencję uzyskał prawidłowy adres uszkodzonego.

Na miejscu zdarzenia zastano otwarte drzwi do mieszkania. Wchodząc do lokalu zastano G. S. (1), która oświadczyła, że to ona zadzwoniła po pogotowie ratunkowe i że jej partner śpi, nic mu nie jest i nie potrzebuje pomocy.

W mieszkaniu panował bałagan, były widoczne puste puszki i butelki po alkoholu. Funkcjonariusze policji przemieszczając się do salonu z aneksem kuchennym ujawnili mężczyznę, który leżał na prawym boku, na dwóch materacach z podciągniętą koszulą. Oględziny ujawniły ranę kłutą przymostkową znajdującą się po lewej stronie klatki piersiowej, bez widocznych śladów krwi na ciele. Wokół mężczyzny na materacu były widoczne ślady substancji koloru brązowego przypominające krew, znajdowały się one również w łazience, w okolicy muszli toaletowej.

Po około 3 minutach za funkcjonariuszami policji do mieszkania przybyła załoga pogotowia ratunkowego, która następnie udała się do pokrzywdzonego, przeprowadzili jego badanie stwierdzając brak oddechu, brak tętna, źrenice szerokie niereagujące, brak odruchu rogówek. W protokole EKG potwierdzono asystalię, nadto zapisano izolowaną ranę kłutą w okolicy lewej strony klatki piersiowej na długości około 2 centymetry. Ponadto wpisano widoczne plamy opadowe w okolicy grzbietu.

Po dokonaniu przez funkcjonariuszy policji ustaleń na klatce schodowej oraz na ciągach korytarzowych, nie zauważono śladów krwi. Ponadto ustalono że lokatorka mieszkania numer (...) bezpośrednio sąsiadującego z mieszkaniem G. S. (1) wracając z pracy około godziny 22:00, będąc na klatce schodowej słyszała jak G. S. (1) i jej konkubent ze sobą rozmawiają, w nocy nie słyszała żadnych niepokojących odgłosów czy krzyków. Nadmienila, iż sąsiedzi często nadużywają alkoholu, dochodziło pomiędzy nimi do częstych sprzeczek słownych.

<p>W trakcie rozpytywania przez funkcjonariuszy policji G. S. (1) zachowywała się agresywnie, mówiła chaotycznie, niezrozumiale, wyczuwalna była od niej bardzo silna woń alkoholu. Kobieta poddano dwukrotnie badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu Alkometr A02 o godzinie 10:07 oraz o godzinie 10:10; obydwa badania zakończyły się wynikiem 0.82 mg/l.</p> <p>W wyniku tego zdarzenia A. Z. doznał obrażeń ciała w postaci rany klutej na przedniej lewej powierzchni klatki piersiowej, której kanał drąży wzdłuż górnego brzegu IV żebra do śródpiersia z uszkodzeniem ściany tętnicy piersiowej wewnętrznej, przebiegiem na wylot języczka płuca lewego z następowym krwotokiem wewnętrznym.</p>			
<p>zeznania świadka M. B.</p>	<p>k.39-40, 133-136, 419-421</p>		
<p>zeznania świadka P. K. (1)</p>	<p>k.42-43, 140-143, 421-424</p>		
<p>protokół oględzin</p>	<p>k.119-121v</p>		

nagrania z numeru alarmowego 112		
zeznania świadka P. J.	k.11-12, 418-419	
zeznania świadka M. K.	k.449v-450v	
protokół zewnętrznych oględzin zwłok na miejscach znalezienia	k.16-24	
zeznania świadka J. K.	k.489v-490	
protokół zatrzymania rzeczy G. S. (1)	k.34-36	
protokół oględzin rzeczy G. S. (1)	k.185-189	
Wyjaśnienia oskarżonej G. S. (1)	k.55-56v	
kwestionariusz wywiadu środowiskowego	k.182-183	
PROTOKÓŁ badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	k.7-7v	
ogłędziny z odsłuchu krótki raport działań 08.04.2020 - 25.02.2022	k.28-33	

<p> sprawozdanie z badań na zawartość alkoholu etylowego</p>	<p>k.174-175</p>	
<p> dokumentacja fotograficzna miejsca ujawnienia zwłok</p>	<p>k.87-98</p>	
<p> dokumentacja fotograficzna oględzin zwłok A. Z.</p>	<p>k.104-107</p>	
<p> sprawozdanie z badań</p>	<p>k.159-163</p>	
<p> karta Medyczna czynności ratunkowych A. Z.</p>	<p>k.3</p>	
<p>PROTOKÓŁ sądowo - lekarskich oględzin zwłok</p>	<p>k.169-175</p>	
<p> protokół oględzin nagrania z numeru alarmowego 112</p>	<p>k.119-121v</p>	
<p> protokół zewnętrznych oględzin zwłok na miejscu ich znalezienia</p>	<p>k.16-19</p>	
<p> dokumentacja fotograficzna oględzin zwłok A. Z.</p>	<p>k.104-107</p>	
<p> kwestionariusz wywiadu środowiskowego</p>	<p>k.182-183</p>	

karta Medyczna czynności ratunkowych A. Z.	k.3	
protokół oględzin rzeczy odzieży G. S. (1)	k.185-189	
nagrania z monitoringu osiedlowego	k.190-194	
karta medyczna czynności ratunkowych G. S. (1)	k.4	
opinia sądowo psychiatryczna - psychologiczna	k.201-209	
opinia sądowo - psychiatryczno- psychologiczna	k.281-303	
karta zlecenia wyjazdu zespołu ratownictwa medycznego	k.139-139v	
G. S. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną ani nie jest też upośledzona umysłowo. Natomiast rozpoznano u niej obniżenie funkcji intelektualnych na skutek wieloletniego spożywania alkoholu oraz w wyniku fizjologicznych procesów neurodegeneracyjnych. Oskarżona używała alkoholu od wielu lat i znała jego wpływ na swój organizm, wprowadzając się w stan upojenia alkoholowego	karta medyczna czynności ratunkowych G. S. (1)	k.4

<p>mogła przewidzieć skutki działania oraz swoje zachowanie pod jego wpływem. Rozpoznawane uzależnienie alkoholu nie stanowi podstawy do zastosowania art. 31 § 1 lub 2 kk. Nadto badana ujawniła cechy nieprawidłowej osobowości, czyli osobowość nieprawidłową, emocjonalnie niedojrzałą, pasywno – agresywną, skłoną do zachowań impulsywnych.</p> <p>Powyższe ustalenia dokonane w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody, wzajemnie się łączące i uzupełniające pozwoliły na przypisanie G. S. (1) czynu z art.156 § 3 kk o czym mowa będzie poniżej.</p>			
<p>protokół zatrzymania osoby G. S. (1)</p>	<p>k.5</p>		
<p>zeznania świadka M. B.</p>	<p>k.39-40, 133-136, 419-421</p>		
<p>zeznania świadka P. K. (1)</p>	<p>k.42-43, 140-143, 421-424</p>		
<p>zeznania oskarżonej G. S. (1)</p>	<p>k.423</p>		
<p>protokół oględzin nagrania z numeru alarmowego 112</p>	<p>k.119-121v</p>		

opinia sądowo – psychiatryczno-psychologiczna	k. 201-209, 281-303		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	G. S. (1)		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Za nieudowodnione uznano twierdzenia oskarżonej, iż w nocy 26 lutego 2022 roku A. Z. wrócił do domu, posiadając obrażenia, które następnie skutkowały jego zgonem.	Wyjaśnienia oskarżonej G. S. (1)	k.55-56, 61-62	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Wyjaśnienia oskarżonej G. S. (1)	Oskarżona G. S. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Oceniając wyjaśnienia G. S. (1) podkreślić należy, iż oskarżona	

	<p>przesłuchana kilkakrotnie składała za każdym razem odmienne wyjaśnienia. Wobec powyższego jej relacja zasługuje na wiarę jedynie częściowo, tylko w niektórych fragmentach. Oskarżona w swoich wyjaśnieniach nie była konsekwentna, a składane przez nią depozycje były w różny sposób kształtowane, w zależności od etapu postępowania. Wyjaśnienia oskarżonej są w znacznej części nie spójne i nielogiczne, dlatego nie mogą być obdarzone w pełni walorem wiarygodności.</p> <p>Zatem Sąd obdarzył walorem wiarygodności wyjaśnienia G. S. (1) w zakresie w jakim:</p> <ul style="list-style-type: none"> • opis relacji łączących oskarżoną z pokrzywdzonym; • opis pokrzywdzonego bezpośrednio po ugodzeniu nożem w klatkę piersiową - jego stan, wygląd i zachowanie. <p>We wskazanej części wyjaśnienia oskarżonej G. S. (1) korespondują bowiem z dowodami ujawnionymi w toku rozprawy głównej, w tym zeznaniami świadków.</p>	
<p>Zeznania świadków funkcjonariuszy policji</p> <p>M. B.</p>	<p>Zeznania świadków są spójne i konsekwentne, znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Świadczenie</p>	

P. K. (1)

są osobami obcymi dla oskarżonej – funkcjonariusze policji, niezainteresowani konkretnym rozstrzygnięciem w sprawie, którzy wykonywali na miejscu zdarzenia czynności służbowe i nie mającymi żadnego stosunku emocjonalnego do stron. Świadek M. B. i P. K. (1) zeznali, że w trakcie wejścia do mieszkania w którym znajdował się poszkodowany, G. S. (1) wskazała, że ww. śpi i że jest z nim wszystko w porządku, nie potrzebuje pomocy. Następnie oskarżona oświadczyła, że pokłóciła się z konkubentem i w pewnym momencie w czasie kłótni chwyciła za nóż i zadała cios nożem. Nadto wskazała funkcjonariuszom policji miejsce narzędzia zbrodni tj. nóż. W trakcie rozpytywania od oskarżonej była wyczuwalna woń alkoholu. Ponadto świadek P. K. (1) zeznał, że oskarżona wskazała, że do ugodzenia nożem doszło we własnej obronie oraz, że nie chciała tego zrobić. Po zdarzeniu mężczyzna źle się poczuł i poszedł spać. Sąd nie znalazł przy tym jakichkolwiek względów mogących podważyć wiarygodność ich depozycji.

<p>Zeznania świadków ratowników medycznych</p> <p>P. J.</p> <p>M. K.</p>	<p>Zeznania świadków są spójne i konsekwentne, znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Świadców są osobami obcymi dla oskarżonej – ratownicy medycznej, nie zainteresowani konkretnym rozstrzygnięciem w sprawie, którzy wykonywali na miejscu zdarzenia czynności służbowe i nie mającymi żadnego stosunku emocjonalnego do stron. Świadek P. J. zeznał, że w trakcie wykonywania czynności służbowych oskarżona poinformowała go o lekkim dźgnięciu nożem. Świadek M. K. zeznał, że oskarżona była niespokojna, twierdziła, że wezwanie miało być odwołane. Sąd nie znalazł przy tym jakichkolwiek względów mogących podważyć wiarygodność ich depozycji.</p>	
<p>Zeznania świadka J. K.</p>	<p>Zeznania świadka miały znaczenie dla ustaleń faktycznych jedynie co do faktu przeprowadzenia oględzin zwłok A. Z.. Nie pamiętała ona bowiem samego przebiegu wykonywanych czynności.</p>	
<p>Zeznania świadka</p> <p>A. S.</p>	<p>Zeznania świadka miały znaczenie dla ustaleń faktycznych jedynie co do faktu przeprowadzenia czynności zabezpieczenia śladów. Nie pamiętał on</p>	

	bowiem samego przebiegu wykonywanych czynności.	
Nagranie monitoringu osiedlowego	Dokument ten był na tyle istotny, że nie pozwalał na uznanie linii obrony oskarżonej za wiarygodną, iż A. Z. wrócił do domu cały we krwi i powiedział, że ktoś na ulicy dźgnął go nożem. Nagranie monitoringu nie wykazało osób przebywających na terenie osiedla (...) w okresie objętym zdarzeniem.	
Opinia sądowo-psychiatryczno-psychologiczna	<p>Warunki osobiste oskarżonej G. S. (2), spowodowały, że dla właściwej prawno-karnej oceny zachowania oskarżonej znaczenie miały opinie biegłych psychiatrów i psychologa.</p> <p><u>Opinia s ą dowo-psychiatryczna</u></p> <p>Biegli na podstawie akt sprawy oraz aktualnego badania sądowego psychiatryczno-psychologicznej biegłe nie były w stanie postawić jednoznacznej diagnozy psychiatrycznej i psychologicznej G. S. (1). Biegłe nie były też w stanie wypowiedzieć się co do obydwu składników poczytalności oskarżonej w odniesieniu do czynu, który jej zarzucono. Wobec powyższego, zdaniem biegłych, G. S. (1) wymagała przeprowadzenia obserwacji sądowo-</p>	

psychiatrycznej w warunkach oddziału psychiatrycznego, w tym przeprowadzenia licznych badań psychiatrycznych i psychologicznych.

Opinia sądowo-psychologiczno-psychiatryczna

Biegli, po przeprowadzeniu obserwacji i badania oskarżonej nie stwierdzili objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Funkcje intelektualne pozostają obniżone na skutek wieloletniego spożywania alkoholu oraz w wyniku fizjologicznych procesów neurodegracyjnych.

Badana prawidłowo ocenia otaczającą ją rzeczywistość, potrafi planować i przewidywać następstwa swoich decyzji. U oskarżonej rozpoznali zespół zależności alkoholowej, przy czym używa ona alkohol od wielu lat i zna jego wpływ na swój organizm. Co oznacza, że wprowadzając się w stan upojenia alkoholowego mogła przewidzieć skutki jego działania oraz swoje zachowanie pod jego wpływem. Oskarżona ujawnia cechy nieprawidłowej osobowości, czyli osobowość nieprawidłową, emocjonalnie niedojrzałą,

	<p>pasywno-agresywną, skłoną do zachowań impulsywnych.</p> <p>Poczytalność oskarżonej w chwili zarzucanego czynu nie budzi wątpliwości – miała zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.</p> <p>Sąd obdarzył walorem wiarygodności wszystkie przedłożone opinie, ponieważ zostały sporządzone wedle zasad sztuki przez uprawnione do tego osoby. Biegli posiadali zarówno stosowne wykształcenie i wynikającą z tego wiedzę specjalistyczną, jak też odpowiednią praktykę i będące tego konsekwencją doświadczenie zawodowe. Opinie te były jasne, pełne i zawierały odpowiedzi na pytania postanowione przez dominus litis postępowania karnego w odpowiedniej fazie oraz zadane przez strony, Sąd nie znalazł żadnych podstaw do zakwestionowania ani autentyczności i prawidłowości opinii pisemnych.</p>	
<p>Protokół biegłego z zakresu medycyny sądowej wraz z uzupełniającą opinią ustną</p>	<p>Z opinii protokołu sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok wynika, że oględziny i sekcja zwłok A. Z. wykazały obrażenia w postaci: przedniej lewej powierzchni klatki piersiowej w linii przymostkowej 134 cm</p>	

od piety widoczna jest poziomo biegnąca rana znajdująca się około 3 cm na lewo od linii środkowej, 6 cm powyżej brodawki sutkowej. Rana ma długość 1,6 cm przy czym, jej przyśrodkowana część długości 1 cm ma gładkie równe brzegi, kąt przyśrodkowy ostry, brzegi tej części rany pokryte skrzepikiem krwi. Boczna część rany długości około 0,6 cm rozpoczyna się w obrębie górnego i dolnego brzegu ząbkowatym dodatkowym nacięciem długości 0,5 mm, jej brzeg jest również gładki równy, kąt boczny ostry. Do powstania stwierdzonej rany doszło w następstwie urazu zadanego narzędziem ostrym, ostrokończystym o długości co najmniej 4,5-5 cm, szerokości około 1,0 cm. Kanał rany biegnie od przodu ku tułowi, nieco przyśrodkowo i ku dołowi. Badania pokrzywdzonego wykazały obecność alkoholu etylowego (k.170-175).

Podczas rozprawy biegły P. K. (2) wskazał, że na podstawie dostępnej dokumentacji można stwierdzić że zgon pokrzywdzonego nastąpił nie później niż do 2 czy 3 godzin przed momentem oględzin. Od momentu zadania rany i spowodowania obrażeń do zgonu upłynął dłuższy czas, uszkodzone naczynie które krwawiło

było naczyniem średniego kalibru, nie dającym masywnego krwotoku i nie dochodzi do utraty przytomności w ciągu kilku minut, to jest proces rozciągnięty. Krwawienie nie jest o tym samym nasileniu, jak zaczyna spadać ciśnienie krwi nasilenie krwotoku się zmniejsza. Ponadto biegły wskazał, że pokrzywdzony w pierwszym okresie mógł się swobodnie przemieszczać.

Pozostawione narzędzia w świetle rany z reguły zmniejszyłyby

krwawienie, ponieważ nóż do pewnego stopnia tamuje wypływ krwi.

W takim przypadku te naczynie nie było całkowicie przecięte, brzegi się tylko rozsunęły, to krwawienie nie zatrzymałoby krwawienie, dawało by szansę dłuższego przeżycia.

Nadto biegły oświadczył, że udzielenie pomocy medycznej w krótkim czasie po spowodowaniu tego urazu dałoby realne szanse uratowania życia (k.48, 487-489).

Sąd obdarzył wiarygodnością wzajemnie się uzupełniające, zarówno pisemną jak i ustną, opinie biegłego lekarza sądowego. Uznał je bowiem za spójne, jasne, pełne oraz sporządzoną zgodnie z zasadami sztuki. Biegły powołany do ich wydania ma

	<p>stosowne wykształcenie, wynikającą z niego wiedzę specjalistyczną, jak i doświadczenie nabyte w praktyce. W sprawie nie ujawniły się także żadne okoliczności, które podważałyby jego obiektywność czy wiedzę, jak również na takowe nie wskazywały strony. W związku z powyższym Sąd, potraktował je jako w pełni rzetelne i profesjonalne, zaś wyciągnięte wnioski za rzeczowe i przekonujące. W świetle zaprezentowanej oceny, Sąd oparł na nich swoje ustalenia w sprawie.</p>	
<p>Wszystkie dokumenty stanowiące materiał dowodowy w sprawie</p>	<p>Oceniając zaś wszystkie dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, a stanowiące jej materiał dowodowy. Sąd kierował się tym, iż korespondują one tak z osobowymi źródłami dowodowymi jak i między sobą, tworząc spójną całość, dającą podstawę do poczynienia pewnych ustaleń. Nadto uwzględnił również to, że zostały sporządzone w przypisanej formie, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, przez uprawnione do tego osoby, zaś ich treść nie budzi wątpliwości Sądu, nie zostały one też skutecznie zakwestionowane czy podważone.</p>	
<p>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p>		

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1	wyjaśnienia oskarżonej G. S. (1)	<p>Sąd uznał złożone przez G. S. (1) depozycje, w zakresie sprzecznych z dokonanyimi ustaleniami tylko za przyjętą linię obrony, zmierzające wyłącznie do uniknięcia odpowiedzialności. Nie tylko nie mają one jakiegokolwiek wsparcia w dowodach obdarzonych, z przyczyn wyżej wskazanych, walorem wiarygodności, w szczególności zeznaniach funkcjonariuszy policji i załogi karetki pogotowia oraz opinii medycznej stanowiących główną podstawę przyjętego stanu faktycznego, ale stoją w całkowitej opozycji do nich.</p> <p>Dokonując karnoprawnej oceny wyjaśnień oskarżonej, w tym faktu, że oskarżona G. S. (1) zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i na etapie postępowania sądowego nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej przestępstw. Należy podkreślić, że oskarżona G. S. (1) przesłuchana kilkakrotnie składała za</p>	

każdym razem odmienne wyjaśnienia.

W dniu 26 lutego 2022 roku G. S. (1) dzwoniąc na telefon alarmowy powiadomiła dyspozytora, że A. Z. został ugodzony nożem w okolice serca. Następnie ww. ponownie skontaktowała się z ratownictwem medycznym prosząc o odwołanie karetki pogotowia, informując, że pokrzywdzony dobrze się czuje, porusza się i otwiera oczy. Ponadto jest po spożyciu alkoholu, jest nietrzeźwy i śpi. Nadto wskazała, że A. Z. został ugodzony lekko nożem około trzech godzin temu, aktualnie nie krwawi, ale wcześniej "trochę mu poleciało".

W dniu 26 lutego 2022 roku G. S. (1) oświadczyła funkcjonariuszom policji i ratownikom medycznym, że pokrzywdzony śpi i że jest z nim wszystko w porządku, nie potrzebuje pomocy. Następnie oskarżona wskazała, że pokłóciła się z konkubentem i w pewnym momencie w kłótni chwyciła za nóż i zadała uderzenie. Nadto wskazała funkcjonariuszom policji miejsce narzędzia zbrodni tj. nóż z brązową rękojeścią.

W protokole przesłuchania z dnia 27 lutego 2022 roku oskarżona wyjaśnia

„pokrzywdzony gdy przyszedł z dworu był cały we krwi. Wzięłam ręcznik i zaczęłam tamować, nie wiedziałam gdzie była rana. Krew była wszędzie na klatce piersiowej, aż pod szyję. Pokrzywdzony rozmawiał ze mną normalnie, powiedział że jakiś chłopak go napadł na ulicy. Chciałam wezwać pogotowie, zadzwoniłam ale konkubent mówił, że dobrze się czuje i nie potrzebuje pomocy, pogotowie alarmowe muszę odwołać” (k.55-56).

Następnie w wyjaśnieniach z dnia 28 lutego 2022 roku na posiedzeniu w sprawie zastosowania tymczasowego aresztowania oskarżona wskazała, że pokrzywdzony przyszedł zakrwawiony do mieszkania, rozmawiał z nią, umyła go a następnie położył się spać. Nad ranem okazało się, że A. Z. nie żyje. „Zatamowałam krwawienie ale krwi było na nim pełno”.

Powyższe wyjaśnienia stoją w sprzeczności z dokonanymi ustaleniami funkcjonariuszy policji - na klatce schodowej oraz na ciągach korytarzowych, nie zauważono śladów krwi. Ponadto ustalono, że lokatorka mieszkania numer (...) bezpośrednio sąsiadującego z mieszkaniem oskarżonej wracając z pracy około

godziny 22:00, będąc na klatce schodowej słyszała jak wskazani ze sobą rozmawiają, w nocy nie słyszała żadnych niepokojących odgłosów czy krzyków (k.2, 42-43).

Sąd dał wiary wyjaśnieniom skarżonej jedynie w części dot. tego, że w dniu 26 lutego 2022 roku tylko oskarżona i pokrzywdzony znajdowali się w mieszkaniu przy ul. (...) (...) w W.. W pozostałym zakresie Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonej, która w toku całego postępowania nie przyznawała się do zarzucanego jej czynu.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem "oskarżony może swoje prawo do obrony realizować przez odmowę wyjaśnień, zaprzeczenie popełnienia zarzucanego mu czynu, złożenie wyjaśnień nieodpowiadających prawdzie. Taka obrona oskarżonego, choć nie ułatwia sądowi wykrycie prawdy materialnej, gdyż oskarżony nie ma obowiązku w tym zakresie, jest prawem oskarżonego i nie może być uznana, ani za okoliczność skutkującą negatywną ocenę postawy oskarżonego, ani za okoliczność obciążającą w zakresie dowodowym (jako poszlaka) lub przy wymiarze kary" (wyrok SN z dn. 6 września 1979 roku III KR 169/79). To, że

G. S. (1) konsekwentnie nie przyznawała się do popełnienia zarzucanego jej czynu jest prawem oskarżonej

zagwarantowanym przepisami. Odmowa przyznania się do stawianych zarzutów mieści się w granicach prawa do obrony. Sąd przy dokonywaniu ustaleń faktycznych pominął te wyjaśnienia oskarżonej, w których twierdziła, że nie pozbawił życia A. Z.. W ocenie Sądu twierdzenia oskarżonej co do przebiegu zdarzenia są nieprawdziwe i nieodzwierciedlające jego rzeczywistego przebiegu.

Odnosząc się do kwestii uznania winy oskarżonej w zakresie czynu z art. 156 § 3 kk wskazać należy, że przedmiotowa sprawa zalicza się do spraw o charakterze poszlakowym.

Szczególne trudności takiego procesu, w zakresie zbrodni zabójstwa, związana jest bowiem z brakiem dowodów o charakterze bezpośrednim. Jest najzupełniej oczywiste, że tak jak w większości tego typu spraw, o złożonym stanie faktycznym i złożonym przebiegu zdarzenia, zwłaszcza, że oskarżona zaprzecza zarzutowi, tak też i w tym procesie możliwe było teoretyczne stworzenie

wielu hipotetycznych wersji przebiegu zdarzenia, mniej lub bardziej prawdopodobnych. Zauważyć jednak należy, że zgodnie z definicją zawartą w słowniku języka polskiego poszlaka to „dowód niepełny, okoliczność przemawiająca na niekorzyść oskarżonego (podejrzanego), nie będąca jednak bezpośrednim dowodem jego winy” (Słownik Języka Polskiego Wydawnictwo Naukowe PWN 2004). Można więc przyjąć, że poszlaką jest fakt uboczny, w stosunku do faktu głównego. Fakt taki rozpatrywany pojedynczo stwarza jedynie prawdopodobieństwo dotyczące sprawcy przestępstwa, łącznie natomiast z innymi faktami stwarza podstawę do pewności co do sprawcy przestępstwa (podstawę dowodu poszlakowego). Dowodzenie oparte na poszlakach cechuje stopniową - w miarę gromadzenia poszlak - przemiana prawdopodobieństwa w pewność. Pośredniość dowodu poszlakowego polega na tym, że środki dowodowe wskazują na fakt główny "za pośrednictwem" faktów ubocznych - poszlak (tak J. Nelken: Dowód poszlakowy w procesie karnym, Warszawa 1970).

Brak jest podstaw do twierdzenia, że dowód poszlakowy ma niższą wartość od dowodu bezpośredniego, czy też, że stanowi on gorszą postać dowodu, gdyż każdy z nich podlega ocenie według tych samych kryteriów oceny sędziowskiej zawartych w art. 7 kpk. W procesie opartym na dowodach poszlakowych trafność dokonanych ustaleń występuje dopiero wówczas, gdy ustalenia te nie mogą być podważone przez jakąkolwiek inną możliwą wersję zdarzenia. O zgodności ustaleń z rzeczywistym przebiegiem zdarzenia nie świadczy więc sama wielość poszlak, ale logiczne powiązanie całokształtu tych poszlak wykluczające realnie inne wersje danego zdarzenia. W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że w procesie poszlakowym łańcuch wiążących się ze sobą poszlak można uznać za zamknięty tylko wówczas, gdy każda z poszlak będąca ogniwem tego łańcucha ustalona została w sposób niebudzący wątpliwości i uniemożliwiający jakiegokolwiek inne rozważania.

Przenosząc zatem powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że winę oskarżonej G. S. (1) Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie

4 grup dowodów poszlakowych i w oparciu o te dowody dokonał odtworzenia przebiegu dnia 26 lutego 2022 roku w W.. Istotne znaczenie miały zatem 3 grupy dowodów:

1. zeznań świadków M. B., P. K. (1), P. J., P. K. (2);

2. częściowo wyjaśnień oskarżonej G. S. (1) i wykonywanych połączeń na numer alarmowy;

3. protokołu z sekcji zwłok, opinii z zakresu badania śladów DNA, opinii psychiatryczno-psychologicznej dot. oskarżonej;

4. protokołu oględzin miejsca przestępstwa, protokołu oględzin rzeczy zatrzymanych od oskarżonej – usytuowanie plam krwi na odzieży oskarżonej, jak i na materacu, nagrania monitoringu osiedlowego.

Zestawienie dowodów poszlakowych pozwoliło Sądowi na dokonanie ustaleń jedynej logicznie możliwej sekwencji zdarzeń pozwalającej na przyjęcie, że to G. S. (1) pozbawiła życia A. Z..

Niniejsza konkluzja oparta została na następującym rozumowaniu.

1. z ustaleń dokonanych przez Sąd wynika, że w dniu 26 lutego 2022 roku w domu przy ul. (...) (...) w W. przebywały

tylko 2 osoby- oskarżona i pokrzywdzony, a nadto zeznania świadków M. B., P. K. (1), P. J., P. K. (2) potwierdzają, że oskarżona przyznała się do ugodzenia konkubenta nożem;

2. opinia psychiatryczno - psychologicznej dot. oskarżonej potwierdza, iż ujawnione cechy nieprawidłowej osobowości tłumaczą wybuch emocji w sytuacji kłótni wywołanej nieadekwatnym do natężenia ataku powodem;

3. chronologia zdarzeń szczegółowo opisana w pkt 1 uzasadnienia, pozwala na przyjęcie w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, że sprawcą obrażeń ciała doznanych przez A. Z. mogła być tylko G. S. (1);

4. opinia z zakresu medycyny sądowej, z treści której wynika, że przyczyną zgonu A. Z. była rana kłuta klatki piersiowej (powodująca na przebiegu kanału uszkodzenie naczynia tętniczego ściany klatki piersiowej z następowym krwotokiem wewnętrznym), do powstania której doszło w następstwie urazu zadanego narzędziem ostrym, ostrokończystym dł. co najmniej 4,5-5 cm, szerokości około 1 cm.

Reasumując, zespół przedstawionych poszlak

	<p>powiązanych opisaną powyżej dedukcją, popartą zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania doprowadziły Sąd do kategorięcznego stwierdzenia, że sprawcą pozbawienia życia pokrzywdzonego była G. S. (1). Przedstawione wyżej i przeanalizowane dowody o charakterze pośrednim wykluczają przy tym prawdopodobieństwo odmiennego od przyjętego, scenariusza zdarzeń, pozwalającego na założenie, że sprawcą czynu opisanego w akcie oskarżenia nie była oskarżona. W przedmiotowej sprawie łańcuch poszlak jest zatem spójny i zamknięty. Sąd nie dopatrył się żadnej luki w łańcuchu przesłanek i wniosków wskazujących na sprawstwo oskarżonej.</p>		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	G. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Artykuł 148 § 1 kk wymaga, do realizacji znamion opisanego w nim czynu zabronionego, umyślności w postaci zamiaru bezpośredniego albo w postaci zamiaru ewentualnego. Sprawca może podejmować zachowanie skierowane przeciwko drugiej osobie w celu jej zabicia, w celu osiągnięcia innego skutku (także karnoprawnie obojętnego), ze świadomości konieczności pozbawienia życia drugiego człowieka, jako środka do realizacji swojego celu lub jako następstwa ubocznego (zamiar bezpośredni), albo z przewidywaniem możliwości spowodowania śmierci człowieka zamiast osiągnięcia celu zamierzonego lub obok realizacji celu zamierzonego i godzenie się na taki skutek swojego zachowania (zamiar ewentualny). Nie wystarczy przy tym ustalenie, że sprawca miał zamiar popełnienia jakiegokolwiek przestępstwa przeciwko</p>			

życiu i zdrowiu lub przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godził. Konieczne jest stwierdzenie, że obejmował on swoim zamiarem także skutek w postaci śmierci człowieka (vide: wyrok SN z 30 czerwca 1975 roku, II KR 59/75, OSNPG 1975, nr 11-12, poz. 110). Zgodnie z powszechnie akceptowaną judykaturą takie czynniki, jak przyczyny i tło zajścia, rodzaj użytego narzędzia, umiejscowienie i intensywność zadanych ciosów czy spowodowanie określonych obrażeń ciała, osobowość sprawcy, jego zachowanie przed popełnieniem czynu i po jego popełnieniu, stosunek do pokrzywdzonego stanowią pewne wskazówki co do tego, czy sprawca miał zamiar popełnienia zabójstwa (wyrok SA w Krakowie z 5 września 1996 roku, II AKa 193/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 3, poz. 18; wyrok SN z 13 marca 1984 roku, IV KR 52/84, OSP 1985, z. 1, poz. 13; wyrok SN z 26 października 1984 roku, V KR 245/84, OSNPG 1985, nr 6, poz. 79; wyrok SN z 3 października 1981 roku, III KR 242/81, OSNPG 1982, nr 5, poz. 63; wyrok SN z 18 listopada 1980 roku, III KR 351/80, OSNKW 1981, nr 6, poz. 31). Zabójstwo jest zbrodnią polegającą na umyślnym pozbawieniu życia człowieka, co Kodeks karny wyraża niezwykle zwięzłą formułą: „kto

zabija człowieka". Jest to przestępstwo ogólnosprawcze, którego podmiotem może być każdy człowiek zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Zabójstwo jest przestępstwem materialnym i jest ono dokonane wówczas, gdy skutek śmiertelny stanowi rezultat czynu sprawcy. Znamię czasownikowe zabójstwa „zabija człowieka” wskazuje dwa istotne dla tego przestępstwa elementy: skutek w postaci śmierci człowieka oraz umyślność zachowania, które ten skutek powoduje. Między zachowaniem się sprawcy, a skutkiem w postaci śmierci człowieka musi istnieć związek przyczynowy.

„Decydującym kryterium prawidłowej kwalifikacji prawnej czynu nie jest wyłącznie jego skutek, lecz zamiar oskarżonego, który to zamiar ocenia Sąd na podstawie faktów wynikających z przewodu sądowego, skutek zaś w postaci śmierci człowieka jest koniecznym elementem do przyjęcia przestępstwa zabójstwa.

Natomiast strona przedmiotowa przestępstwa z art. 156 § 3 kk zasadza się - tak jak w przypadku zabójstwa - na spowodowaniu śmierci człowieka, przy czym śmierć jest następstwem ciężkiego uszczerbku na

zdrowiu. Różnica między zabójstwem, a przestępstwem z art. 156 § 3 kk znajduje się w stronie podmiotowej czynu i polega na tym, że w wypadku popełnienia zbrodni zabójstwa sprawca ma zamiar bezpośredni lub ewentualny pozbawienia życia i w tym celu podejmuje działanie lub zaniechanie, a w przypadku przestępstwa z art. 156 § 3 kk sprawca działa z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego, a następstwo czynu w postaci śmierci nawet się nie godzi. O istnieniu zamiaru zabójstwa w ogóle, a także o postaci tego zamiaru można wnioskować przede wszystkim na podstawie dokładnej analizy przedmiotowej danego czynu (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 6 grudnia 2012 roku sygn. akt II AKa 210/12).

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, czy sprawca dopuścił się zabójstwa, czy też swym zamiarem obejmował jedynie skutki opisane w art. 156 kk może mieć tło i powody zajścia, pobudki działania sprawcy, jego stosunek do

pokrzywdzonego, rozmiary użytego narzędzia i siła, z jaką zadano cios, rodzaj doznanych obrażeń ciała, osobowość i charakter sprawcy, jego dotychczasowy tryb życia oraz zachowanie się przed i po dokonaniu czynu (wyrok SN z dnia 31 sierpnia 1973 roku, III KR 199/73, OSNKW 1974, z. 2, poz. 25; z dnia 09 maja 1974 roku, III KR 388/73, OSNKW 1974, z. 7-8, poz. 137; z dnia 6 czerwca 1974 roku, II KR 339/73, OSNKW 1974, z. 10, poz. 184, s. 33; z dnia 28 czerwca 1977 roku, VI KRN 14/77, OSNGP 1978, nr 1, poz. 1 s. 3; z dnia 14 kwietnia 1977 roku, III KR 62/77, OSNGP 1977, nr 10, poz. 81, s. 9; z dnia 3 października 1981 roku, III KR 242/81, OSNPG 1982, nr 5 poz. 63; z dnia 29 sierpnia 1983 roku, II KR 177/83, OSNGP 1984, poz. 23, s. 4; z dnia 26 lutego 1987 roku, I KR 24/87, OSNGP 1987, nr 10, poz. 118; z dnia 21 stycznia 1985 roku, I KR 320/84, OSNPG 1986 nr 2 poz. 17).

W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, że oskarżona zadała pokrzywdzonemu jeden cios nożem w okolice przedniej lewej powierzchni klatki piersiowej. Był to jednorazowy cios, zadany z małą siłą, brak

jakichkolwiek innych działań, które pozwalałyby na uznanie, iż oskarżona działała nawet w zamiarze ewentualnym pozbawienia życia pokrzywdzonego.

Mając powyższe na uwadze zasadnym było przypisanie oskarżonej czynu z art. 156 § 3 kk. Materiał dowodowy nie dostarczył wystarczających przesłanek pozwalających na ustalenie, iż oskarżona zadając pokrzywdzonemu cios nożem przewidywała możliwość pozbawienia życia pokrzywdzonego i godziła się na to. Oskarżona i pokrzywdzony pozostawali ze sobą w trwałej, bliskiej relacji. Co prawda dochodziło między nimi w przeszłości do napięć a nawet przemocy ze strony pokrzywdzonego czy oskarżonej, nigdy jednak w takim natężeniu by spowodowała poważne niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia pokrzywdzonego. Dnia 26 lutego 2022 roku, jak to często bywało, spożywali razem alkohol. Ustalone tło, powody sprzeczki między nimi nie są kwestionowane. Nie ma podstaw by sądzić, że przyczyny te wykraczały poza "zwyczajną" zwadę między nietrzeźwymi osobami. Błahość zdarzenia prowadzącego do ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego,

mającego charakter "pijackiej zwady", w takiej sytuacji u oskarżonej nie mógł raczej prowadzić do powstania zamiaru pozbawienia życia pokrzywdzonego.

Prawdą jest, że oskarżona znajdowała się pod wpływem alkoholu - substancji oddziałującej na ośrodkowy układ nerwowy. Spożyty alkohol nie pozostawał więc bez wpływu na jej zachowanie. Użycie alkoholu w dużej dawce zazwyczaj wyolbrzymia błahe pobudki, rozluźnia hamulce etyczne, kontrolną funkcję intelektu, zwiększa zuchwalstwo (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 1983 roku, II KR 177/83 OSNPG 1984 roku, z. 4, poz. 23). Oskarżona przy tym istotnie jest osobą drażliwą, skłoną do zachowań impulsywnych, o ujawniającej cechy nieprawidłowej osobowości, czyli osobowość nieprawidłową, emocjonalnie niedojrzałą, pasywno - agresywną, skłoną do zachowań impulsywnych (opinia sądowo - psychiatryczno - psychologiczna k.302).

Ujawnione cechy nieprawidłowej osobowości tłumaczą wybuch emocji w sytuacji kłótni wywołanej nieadekwatnym do

natężenia ataku powodem. Skłonność do zachowań impulsywnych, wyjściowo obniżona kontrola emocji dodatkowo spłycona spożytym alkoholem przekonują, że oskarżona także z nieadekwatnego powodu mogła powziąć nagły, wywołany sytuacją konfliktową ewentualny zamiar spowodowania u pokrzywdzonego ciężki uszczerbek na zdrowiu, ale nie pozbawienia jego życia.

Oskarżona mimo, że użyła noża o długości ostrza min 4,5-5 cm, zagłębiła jedynie niewielką część tego ostrza w ciele pokrzywdzonego. Siła ciosu nie mogła być zatem duża i ona również sprzeciwia się przyjęciu zamiaru zabójstwa.

W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się zgodnie, iż o zamiarze zabójstwa, w przypadku gdy sprawca zaprzecza (tak jak w niniejszej sprawie) chęci lub godzeniu się na śmierć ofiary, należy wnioskować z okoliczności podmiotowych czynu takich jak: pobudki, motywy działania sprawcy, jego stosunek do pokrzywdzonego, jego właściwości osobiste i życiowe oraz tło zdarzenia, a także przedmiotowych, takich jak: rodzaj użytego narzędzia, ilość i siła zadanych ciosów, umiejscowienie obrażeń. W ocenie Sądu całokształt analizowanych

okoliczności, nie wskazuje na to by oskarżona dążyła do śmierci pokrzywdzonego lub godziła się na taki skutek. Opisane okoliczności zdarzenia, ich tło, elementy motywacji oskarżonej, jak też ujawnione okoliczności, takie jak jednorazowość ciosu zadanego pokrzywdzonemu, brak dowodów, iż był to cios zadany ze znaczną siłą, brak jakichkolwiek innych działań wobec pokrzywdzonego, wskazują w sposób jednoznaczny na to, iż całokształt ujawnionych w sprawie dowodów nie daje podstaw na uznanie, iż oskarżona działała w zamiarze ewentualnym pozbawienia życia pokrzywdzonego.

Wobec powyższego analiza powyższych dowodów wskazuje, w sposób jednoznaczny, iż oskarżona działała w tym przypadku w ramach zamiaru spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego, którego następstwem była jego śmierć, a jej wina nie budzi wątpliwości.

Obrażenia, które pokrzywdzony doznał podczas zdarzenia stanowiły chorobę realnie zagrażającą jego życiu i skutkowały zgonem. Biegły z zakresu medycyny sądowej stwierdził, że udzielenie

pokrzywdzonemu bezzwłocznej pomocy medycznej stwarzałyby szansę na uratowanie mu życia. Nie oznacza to, że w wyniku udzielenia pomocy medycznej nie doszłoby do zgonu pokrzywdzonego (k.488-491).

Zdaniem Sądu Okręgowego analiza powyższych dowodów i wpływających z nich okoliczności, wskazuje natomiast sposób jednoznaczny, iż oskarżona działała w tym przypadku w zamiarze (co najmniej ewentualnego) spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego, a jej wina w tym zakresie nie budzi wątpliwości. Całokształt wyżej zarysowanych okoliczności świadczy w sposób zdecydowany o tym, że oskarżona – nawet jeżeli wiodącym motywem jej działa była obrona czy „uspokojenie” A. Z. – w momencie zadawania ciosu nożem, musiała przewidywać, iż może to spowodować obrażenia ciała o natężeniu odpowiadającym ciężkiemu uszczerbkowi określonym w art. 156 § 1 kk i godziła się na wywołanie takiego skutku.

Owszem następstwo czynu jest bardzo poważne, ale uwzględnić należy też inne ważne kwestie. Śmierć pokrzywdzonego objęta była nieumyślnością.

Strona podmiotowa czynu oskarżonego, nie jest szczególnie obciążająca lecz przemawia na korzyść oskarżonej, która działała z zamiarem ewentualnym, a nie bezpośrednim spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu i podjętym nagle pod wpływem emocji w specyficznym układzie sytuacyjnym, a nie w wyniku kalkulacji i przemyślanego dążenia do zrealizowania przestępczego zamiaru.

W związku z powyższy, Sąd dokonał zmiany ustaleń faktycznych w zakresie opisu czynu przypisanemu oskarżonej w akcie oskarżenia, poprzez przyjęcie, iż oskarżona w dniu 26 lutego 2022 roku w W. przy ulicy (...), przewidując możliwość spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu i godząc się na to, zadała A. Z. cios nożem w klatkę piersiową, powodując obrażenia ciała w postaci rany klutej po stronie lewej klatki piersiowej, skutkujące następowym krwotokiem wewnętrznym do lewej jamy opłucnej, a w konsekwencji jego śmiercią w dniu 26 lutego 2022 roku i uznał w konsekwencji, że tak przypisany oskarżonej czyn wyczerpuje znamiona przestępstwa opisanego w art. 156 § 3 kk.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
G. S. (1)	I	I	Wymierzając oskarżonej karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk Zgodnie z dyspozycją wskazanego przepisu, Sąd wymierza karę według

swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego, uwzględniając motywację sprawcy, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa oraz zachowanie po jego popełnieniu, a także stopień społecznej szkodliwości jego czynu. Sąd wziął także pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które kara ma osiągnąć w stosunku do konkretnego, zindywidualizowanego oskarżonego, a także uwzględnił potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Do okoliczności obciążających zaliczyć należy wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu. Oskarżona dopuściła się popełnienia czynu skierowanego przeciwko najistotniejszym dobrom chronionym prawem jakim jest zdrowie i życie człowieka. Oskarżona dopuściła się popełnienia czynu znajdując się w stanie nietrzeźwości. Użyła niebezpiecznego narzędzia jakim jest nóż

Rozważając rodzaj i wymiar kary, jaką należało wymierzyć oskarżonej, Sąd wziął pod uwagę

następujące okoliczności obciążające i łagodzące:

a) jako okoliczności obciążające, Sąd potraktował:

- rodzaj i charakter dóbr prawnych naruszonych przestępstwem oskarżonej, którego działanie godziło w najistotniejsze z dóbr prawnych w postaci zdrowia i życia człowieka;
- działanie przestępcze podjęte wobec pokrzywdzonego - osoby, która obdarzała oskarżoną zaufaniem z racji łączących ich relacji (wieloletniego konkubinatu);
- działanie pod wpływem alkoholu;
- zwlekanie z wezwaniem pomocy;

b) jako okoliczności łagodzące, Sąd potraktował:

- niekaralność sądową oskarżonej;
- fakt, iż oskarżona zadała jeden cios nożem z niewielką siłą.

Kompleksowa ocena powyższego doprowadziła Sąd do uznania, że tylko kara pozbawienia wolności w wyważonym wymiarze jest w stanie odnieść

			<p>wobec oskarżonej rolę wychowawczą, jak również spełnić stawiane cele w zakresie społecznego oddziaływania zawiązanego ze sprawiedliwiwością funkcją kary.</p> <p>W ocenie Sądu kara ta ma za zadanie wywrzeć wpływ na dalsze zachowanie oskarżonej i wdrożyć ją, przy wsparciu psychiatrycznym i psychologicznym, do przestrzegania porządku prawnego oraz skłonić do poszanowania życia i zdrowia ludzkiego – dóbr o najwyższej wartości społecznej, tak wymierzona kara jest odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia zawinienia oskarżonej, spełni cele wychowawcze i zapobiegawcze w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej ze względu na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>G. S. (1)</p>	<p>II</p>	<p>I</p>	<p>Sąd na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonej na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia jej wolności</p>

			w sprawie od dnia 26 lutego 2022 roku do dnia 25 kwietnia 2023 roku.
III	I	Sąd na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić oskarżonej dowody rzeczowe zarejestrowane w wykazie Drz (...), (...) pod. poz. 1, 8 – 14, ponieważ nie zostały one wykorzystane do popełnienia przestępstwa i nie podlegały rozstrzygnięciu w innym trybie, a ich przechowywanie stało się zbędnym dla potrzeb niniejszego postępowania karnego.	
IV	I	Sąd na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych pod poz. 5 - 7 wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr Drz (...), na rzecz Skarbu Państwa poprzez jego zniszczenie, gdyż nóż ten służył do popełnienia przestępstwa.	
V	I	Sąd dowody rzeczowe zarejestrowane w wykazie Drz (...) pod poz. 1 złożył do depozytu sądowego.	
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>V</p>	<p>Sąd zasądził od Skarbu Państwa kwotę po 1140 złotych plus podatek VAT tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu na rzecz adwokata P. G..</p>	
<p>VI</p>	<p>Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżoną z kosztów postępowania, które zostały przejęte na rachunek Skarbu Państwa, mając na uwadze jej sytuację rodzinną i majątkową.</p>	
<p>Podpis</p>		
<p>SSO Ewa Grabowska SSR del. Katarzyna Religa</p>		